



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Ezer galiciai család a fővárosban*

Forrás:

Nemzeti Újság

Asp.
(Hely)

1920 x 10
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

303.31

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Ezer galíciai család a fővárosban.

Andréka rendőrfőtanácsos a galíciaiak eltávolításáról. — A visszaszivárgást megakadályozzák követségeink

Megírtuk, hogy a kormány rendeletet készül kibocsátani, amely a háboru kitörése óta bevándorolt zsidók kiutasítását végre gyökeres eszközökkel teszi lehetővé. Az áruzsora letörése, az élelmezési nehézségek könnyítése, de főleg a lakáskérdés sürgős megoldása teszik szükségessé ezt a nemzevédelmi, állambiztonsági és erkölcsi okokon kívül az 1914 óta bevándorolt zsidók kiutasítását, amely már régi és jogos óhajta a keresztény magyar közvéleménynek. Az új rendelet végrehajtása és várható üdvös hatásai felől kérdést intéztünk a rendőrség politikai osztályának vezetőjéhez, Andréka Károly rendőrfőtanácsoshoz, aki kérdéseinkre a következő információkkal szolgált:

A rendelet még nem jelent meg s bár, úgy tudom, a belügyminiszteriumban már kibocsátásra készen áll, mindaddig az államrendőrség és egyéb közhatalóságok nem ismerik annak szövegét. Ez okból a végrehajtás részletei felől ma

még korai volna nyilatkozni. Ami az idegenek kiutasítását illeti, ez a rendelet természetes folyamánya azoknak a kormányintézkedéseknek, amelyek az országnak az alkalmatlan idegenektől való megtisztítását célozzák.

Évek óta folyik a galíciaiak megrostálása és dacára minden erélynek, minden szigorúságnak, még ma is körülbelül ezerre tehető azoknak a galíciaiaknak a száma, akik családosan élnek itt a fővárosban s akiknek sikerült eddig a rendőri ellenőrzés kijátszásával ma is itt maradniok. Eddig körülbelül 10.000 galiciát utasított ki a rendőrség csupán a főváros területéről, akiknek jelentékeny része azonban a kiutasítást követő néhány hónapon belül újra visszaszivárgott hozzánk. A Károlyi-éra és a kommün alatt lehetséges volt ez, akkor semmiféle idegen nem volt alkalmatlan s a leggyűlevészebb elemek szabadon özönlötték el az országot. Most azonban,

hogy kormányunk egyremásra állítja fel a külföldi államokban követségeinket, ezt a visszazivárgást megakadályozni, amennyiben követségeink egyszerűen nem adják meg a nem kívánatos elemek számára a beutazási engedélyt. Amíg ilyen fórumaink a külföldön nem voltak, a rendőrség munkája is csaknem teljesen meddő maradt.

Sokan a galíciaiak közül azt hitték, hogy ha házat, földet, ingatlant, gyártelepet szereznek maguknak, ezzel elhárították fejük felől a kitoloncolás lehetőségét s a rendőrségen történt kihallgatásuk alkalmával szinte méltatlankodva hivatkoztak e körülményekre, amelyek azonban természetes nem találtak itt méltánylásra, sőt inkább a kiutasítási okok számát szaporították. Hiszen ez a gazdagodás mind a szinylődő, a kereseti lehetőségeitől megfosztott s az éppen a galíciaiak által kiuzsorázott magyarság rovására történt. S az élelmes galíciai faj még ebben az esetben is jól járt, mert sohasem fizetett rá, ha ingatlan vagyonát, üzleti telepét a kiutasítás folytán eladni volt kénytelen.

A lengyel és oroszországi zsidókon kívül jelentékeny számú idegen állampolgár is él ma a főváros területén, akiknek legnagyobb része azonban rövid időre keresi fel a magyar fővárost, rendszerint üzleti ügyben jönnek s dolguk végeztével távoznak. A francia, angol s főleg az olasz kereskedelmi és ipari érdekeltségek megbízottai ezek, akiknek ittartózkodása elé nem gördít akadályokat a rendőrség, hiszen ittlétük a magyar ipar és kereskedelem újból való fellendülését jelenti. A jelentkezési kötelezettségnek ez idegenek készséggel tesznek eleget, míg a galíciai és lengyel zsidó bujkált s csak akkor került a rendőrség elé, ha a razzia felfedezte.